

EUROPA-KOMMISSIONEN

Bruxelles, den 7.9.2011
KOM(2011) 541 endelig

**MEDDELELSE FRA KOMMISSIONEN TIL EUROPA-PARLAMENTET, RÅDET,
DET EUROPÆISKE ØKONOMISKE OG SOCIALE UDVALG OG
REGIONSUDVALGET**

**FORSLAG TIL EU'S FÆLLES HOLDNING TIL DET FJERDE FORUM PÅ HØJT
PLAN OM BISTANDSEFFEKTIVITET I BUSAN**

1. INDLEDNING

Bistandsreformen udsprang af Montereykonsensusen om udviklingsfinansiering (2002), hvor det internationale samfund nåede til enighed om en mere effektiv officiel udviklingsbistand (ODA). På de efterfølgende fora på højt niveau i henholdsvis Rom (2003), Paris (2005) og Accra (2008) blev dette udbygget med principper, konkrete tilsagn og overvågning, som skal understøtte reformen.

Målet med det 4. forum på højt niveau, som skal holdes i Busan fra den 29. november til den 1. december 2011, er at vurdere fremskridt i forhold til de afgivne tilsagn samt revidere dagsordenen for bistandseffektivitet og knytte den til den mere vidtspændende dagsorden for udviklingsfinansiering. Der sættes fokus på at forbedre udviklingsresultaterne i forbindelse med nye globale udviklingsproblemer og udviklingspartnerskaber, herunder inddragelsen af de nye økonomier. Forummet skal ikke være en gentagelse af den internationale dagsorden for udviklingsfinansiering, men skal fokusere på den ekstra værdi, som bistandseffektivitet har for fattigdomsbekæmpelsen og for opfyldelsen af millenniumudviklingsmålene inden 2015.

Formålet med denne meddelelse er at foreslå en fælles EU-holdning med henblik på mødet i Busan, som EU og de medlemsstater, der deltager i Busan, (herefter "EU") skal indtage. I meddelelsen vurderes, hvilke fremskridt der er gjort med at opfylde tilsagnene, og der fremsættes forslag til, hvordan dagsordenen for bistandseffektivitet kan blive mere fokuseret, og hvordan dens principper kan udbredes til andre aktører og udviklingsfinansieringskilder. Det foreslås også, at den globale forvaltningsstruktur strømlines, og at der fokuseres på gennemførelsen i de enkelte lande.

2. STATUS OVER FREMSKRIDT

For første gang foreligger der mange oplysninger om bistandsreformen og dens virkning på udviklingsresultaterne. Den uafhængige fase II-evaluering og undersøgelse af Pariserklæringen giver oplysninger om de fremskridt, der er gjort, siden der blevet givet tilsagn i Paris og Accra.

Ifølge oplysningerne har dagsordenen for bistandseffektivitet ført til bedre bistand ved at styrke normerne for god praksis og skabe bedre partnerskaber. Dette har bidraget til at opnå udviklingsresultater. Oplysningerne bekræfter, at blandt de fem principper for bistandseffektivitet har princippet om landenes ejerskab givet størst resultat. Principperne om tilpasning og harmonisering har ikke givet samme resultat, og det er ikke gået fremad med at anvende partnerlandenes system, på trods af at disse systemer er blevet forbedret. Forvaltning med henblik på udviklingsresultater og gensidig ansvarlighed er de områder, hvor der er sket færrest fremskridt. Det er endda gået tilbage med bistandens forudsigelighed sammenlignet med 2005. Alt i alt er det gået langsomt fremad både for partnerlandene og donorerne, da kun to ud af 13 mål er opfyldt globalt: koordineret teknisk samarbejde og afbinding af bistand.

Kommissionen og de 14 medlemsstater¹, som deltog i undersøgelsen, har opnået bedre resultater end resultaterne globalt set. EU's operationelle ramme for bistandseffektivitet har

¹ Udover Kommissionen deltog følgende medlemsstater i undersøgelsen: Østrig, Belgien, Danmark, Finland, Frankrig, Tyskland, Irland, Italien, Luxembourg, Nederlandene, Portugal, Spanien, Sverige og Det Forenede Kongerige.

spillet en vigtig rolle. Kommissionen og de 14 medlemsstater har gode resultater på følgende tre områder: fælles teknisk samarbejde og anvendelse af landenes systemer til forvaltning af de offentlige finanser og indkøb. Kommissionen og de 14 medlemsstater har været mindre gode til at fremme forudsigeligheden i bistanden og til at benytte en programbaseret tilgang og have fælles missioner. Opsplitning af bistanden, som steg mellem 2005 og 2009, og gennemsigtighed er fortsat en udfordring. De foreløbige resultater af en undersøgelse bestilt af Kommissionen² tyder på, at EU kunne spare 4 mia. EUR om året ved at blive bedre til at indfri Paris- og Accratilsagnene.

Tabellen viser kort de globale resultater og Kommissionens og de 14 medlemsstaters resultater i de 32 partnerlande, som deltog i undersøgelsen i 2005 og 2010.

	Global t 2005	Global t 2010	EU ³ 2005	EU ⁴ 2010	Mål 2010
1 Operationelle udviklingsstrategier	19%	52%	1)	1)	75%
2a Kvalitet i forvaltningen af de offentlige finanser	-	38%	1)	1)	50%
2b Kvalitet i indkøbsordningerne	-	-	1)	1)	intet mål
3 Bistand opført på budgettet	44%	46%	42%	51%	85%
4 Koordineret teknisk samarbejde	49%	51%	40%	61%	50%
5a Anvendelse af de offentlige finanssystemer	40%	48%	48%	55%	55%
5b Anvendelse af indkøbsordninger 2)	40%	44%	51%	66%	intet mål
6 Reduktion af parallelle projektgennemførelsesenheder	-	32%	-	49%	66%
7 Større forudsigelighed i bistanden: udbetalinger som planlagt	42%	43%	41%	49%	71%
8 Afbinding af bistand 3)	80%	87%	81%	82%	87%
9 Programbaserede tilgange	43%	48%	47%	51%	66%
10a Fælles missioner	20%	22%	27%	32%	40%
10b Fælles analysearbejde	41%	44%	49%	59%	66%
11 Resultatorienterede rammer	7%	22%	1)	1)	38%
12 Rammer for gensidig ansvarlighed	44%	50%	1)	1)	100%

1) Indikator for partnerlande

2) Samlet resultat i 2010 for alle 78 partnerlande

3) Indikator 8 er ikke-vægtede gennemsnit.

På globalt plan kan de lidt sene og varierende resultater delvis forklares med, at det tager tid at lave om på praksis. Det tyder på, at der ikke har været den nødvendige politiske opbakning til de fleste tilsagn, og at tilgangen til bistandseffektivitet har været for bureaukratisk. Derudover har dagsordenen spændt for vidt til at sikre det fornødne fokus.

Oplysningerne tyder på, at der er behov for at identificere de vigtigste tilsagn for at styrke bistandsreformen og skabe grundlag for fokus i fremtiden i overensstemmelse med de prioriteter, som partnerlandene har fastlagt:

Ejerskab: Partnerlandets ejerskab er afgørende for, at bistanden giver udviklingsresultater. Det skal uddybes til demokratisk ejerskab for at understrege betydningen af inklusiv dialog og styrket kapacitet hos lokale aktører og institutioner.

² Se også: http://ec.europa.eu/europeaid/how/ensure-aid-effectiveness/documents/aid-effectiveness-benefits_en.pdf

³ Se fodnote 1.

⁴ Se fodnote 1.

Gennemsigtighed og ansvarlighed: Pålidelige og klart formidlede bistandsstrømme er afgørende for at øge partnerlandenes mulighed for at gennemføre udviklingsstrategier. Gennemsigtighed og forudsigelighed skaber også større demokratisk ejerskab og ansvarlighed. Det giver mulighed for donorkoordinering og resultatopgørelse. Det fremgår af undersøgelsen, at den manglende forudsigelighed i EU's bistand formodentlig koster 1 mia. EUR om året⁵.

Tilpasning: Tilpasning til partnerlandets prioriteter og udnyttelse af landenes systemer er vigtig for at understøtte partnerlandenes ejerskab og lederskab. Brugen af landenes systemer fremmer partnerlandenes overordnede kapacitet til at kunne yde effektive tjenester.

Ansvar for resultater: Det overordnede formål med dagsordenen for effektiv bistand er at opnå bedre udviklingsresultater. Der bør skabes et større ansvar for resultater ved at øge kapaciteten til at overvåge, måle og redegøre for resultater og udnytte dem i den senere beslutningstagning.

Mindre opsplitning og spredning: Spredning og opsplitning af bistanden har ført til dobbeltarbejde og unødvendige transaktionsomkostninger. EU kunne spare over 700 mio. EUR om året ved at mindske opsplitningen af bistanden⁶.

Lande i en ustabil situation: Oplysningerne viser, at bistandseffektivitetsprincipper er relevante for lande, der befinder sig i en ustabil situation, men at der er behov for større udbredelse af god praksis, tilpasninger og fleksibilitet.

3. FREMTIDIGE TILSAGN OM BISTANDEFFEKTIVITET

Busanforummet bør udover at bekræfte Parisprincipperne prioritere og uddybe de centrale politiske tilsagn, der blev givet i Paris og Accra. Det overordnede mål er at sikre ambitiøs støtte til udviklingsresultater. Busanforummets slutdokument bør være den fremtidige ramme for bistandseffektivitet og bør udover at omfatte Pariserklæringen og Accrahandlingsplanen være retningsgivende for den fremtidige gennemførelse af prioriterede områder og tilsagn. Kommissionen foreslår, at EU's fælles holdning skal indeholde følgende emner og forslag til forpligtelser for partnerlande og donorer, herunder multilaterale organisationer og vertikale fonde.

3.1. Ejerskab

Busanslutdokumentet bør handle om ejerskab som en kombination af tilsagn om demokratisk ejerskab, kapacitetsudvikling, bedre landesystemer og resultatbaserede betingelser.

Partnerlandene bør med donorernes støtte forpligte sig til i) at styrke det demokratiske ejerskab, idet der lægges vægt på en tilgang, hvor aktører forhandler sig frem til en bred enighed om udviklingsstrategier. Regeringer bør fremme et gunstigt miljø for forskellige aktører - herunder parlamenter, civilsamfundsorganisationer og den private sektor - for at udnytte den merværdi, de kan tilføre udviklingsprocessen. Gunstige vilkår forudsætter et velfungerende demokrati og retssystem, herunder respekt for menneskerettigheder og ligestilling mellem mænd og kvinder. Demokratisk ejerskab forudsætter også åbenhed om

⁵ Se fodnote 2.

⁶ Se fodnote 2.

udviklingsressourcer, herunder offentliggørelse af det nationale budget. Partnerlandene bør ii) etablere inklusive og resultatorienterede dialoger med en række forskellige aktører og iii) sikre inddragelse af de grupper, som ofte udelukkes fra beslutningstagningen, især kvinder.

Partnerlande og donorer bør iv) bekræfte deres vilje til kapacitetsudvikling som en vigtig forudsætning for ejerskab og v) nå til enighed om en tilgang, som i lige høj grad er resultatorienteret og sikrer en langsigtet kapacitetsudvikling. Partnerlandene bør forpligte sig til vi) fortsat at spille en rolle i reformerne af landesystemer, og donorerne vii) bør yde støtte til kapacitetsudvikling under hensyntagen til lokale prioriteter og vilkår samt den lokale kapacitet, og de bør benytte sektorniveauet som det primære udgangspunkt for en fælles tilgang. Partnerlande og donorer bør viii) sammen tilstræbe ensartede og resultatbaserede betingelser.

3.2. Gennemsigtige, harmoniserede og tilpassede partnerskaber

Gennemsigtighed og forudsigelighed

Det største resultat vedrørende gennemsigtighed siden Accra er aftalen om og gennemførelsen af det internationale initiativ vedrørende gennemsigtighed i bistanden (IATI), som er undertegnet af 20 signatarer, heraf ni fra EU. I Busan bør donorer bekræfte deres tilsagn om rettidigt og regelmæssigt at offentliggøre detaljerede oplysninger om bistandens størrelse og betingelser samt om resultaterne af udviklingsudgifterne. Dette bør ske på et årligt og løbende tre- til femårigt grundlag for at sikre, at partnerlandene foretager nøjagtig budgettering, regnskab og revision.

I Busan bør donorerne forpligte sig til i) at udvikle interne systemer, som muliggør en flerårig budgettering af udviklings samarbejdet, ii) vedtage en global rapporteringsstandard baseret på IATI's og Komitéen for Udviklingsbistands (DAC) CRS-system, iii) udvikle og gennemføre mekanismer, som tilpasser bistandsdatastandarder til partnerlandets budgetklassifikationer og iv) offentliggøre alle landespecifikke oplysninger om DAC's planlagte budget, herunder nærmere oplysninger på sektorniveau. Partnerlandenes tilsagn vedrørende gennemsigtighed er en integrerende del af tilsagnene om demokratisk ejerskab og ansvarlighed.

EU bør i Busan sende et stærkt politisk signal om den ledende rolle, EU har med hensyn til gennemsigtighed ved at lancere en "EU-gennemsigtighedsgaranti", som er baseret på de gældende gennemsigtighedsforpligtelser, der blev vedtaget i forbindelse med EU's operationelle ramme for bistandseffektivitet.

Mindre opsplætning og spredning

På trods af EU's store investeringer i arbejdsdeling volder opsplætning af bistanden stadig vanskeligheder. Det tager dog tid, før lande- og sektorkoncentration giver konkrete resultater, og der bør gøres en større indsats globalt.

Paris- og Accraforpligtelserne har ikke fuldt ud taget højde for de politiske aspekter af arbejdsdelingen. Evalueringer viser desuden, at partnerlandene ikke har været i stand til eller rede til at føre an i fastlæggelsen af donorerens optimale rolle.

I Busan bør donorerne forpligte sig til i) at gå videre med koncentrationen og arbejdsdelingen, samtidig med at det anerkendes, at politisk beslutningstagning er en forudsætning for at opnå gode resultater, ii) at gå fra individuelle landestrategier til fælles bistandsstrategier blandt de

donorer, der har den politiske vilje til at samarbejde og iii) at undgå en yderligere spredning af vertikale fonde og i stedet benytte og styrke de eksisterende kanaler. Donorer og partnerlande bør iv) fremme en overordnet debat på højt plan på tværs af lande om arbejdsdeling baseret på DAC's analyser af opsplitting og fremadskuende planer, herunder om lande med utilstrækkelige midler.

Tilpasning

Oplysningerne tyder på, at bistanden bliver mere effektiv, hvis den tilpasses landenes nationale strategier og gør brug af deres systemer. Brug af landesystemer vedrører ikke blot budgetstøtte, men i lige så grad projektstøtte. Det er primært partnerlandenes regeringer, der styrker landesystemerne, mens kortlæggelsen og minimeringen af ricisi bør foretages af partnerlandene og donorerne i fællesskab.

I Busan bør donorerne i) bekræfte deres nuværende forpligtelse til at tilpasse støtten til partnerlandenes nationale udviklingsplaner og ii) sammen med partnerlandene anvende og styrke landesystemerne for alle bistandsformer for at opnå mere effektive institutioner og politikker.

3.3. Ansvar for resultater

Det primære formål med dagsordenen for bistandseffektivitet er at fremme udviklingsresultaterne. Der opnås dog stadig ikke tilstrækkelige resultater. Det samme gælder det gensidige ansvar mellem partnerlande og donorer og deres ansvar over for offentligheden.

Både partnerlande og donorer holdes dog i stigende grad ansvarlige over for deres borgere med hensyn til anvendelsen af bistandsmidler og opnåelsen af resultater. Selv om nogle lande har indført rammer for gensidig ansvarlighed i overensstemmelse med Paris- og Accratilsagnene, bør de gøres universelle og omfatte ansvar for resultater.

Selv om man i Paris og Accra bekræftede bistandsforvaltningens betydning for at opnå resultater, bør evnen til at måle og redegøre for resultater være i centrum i Busan. Presset for at levere resultater bør dog ikke skade den mere langsigtede proces med at udvikle partnerlandenes kapacitet til at planlægge, levere, måle og redegøre for udviklingsresultater. Donorvurderinger af resultater bør så vidt muligt baseres på partnerlandenes resultatopgørelser.

I Busan bør partnerlandene og donorerne skabe større ansvarlighed for udviklingsresultaterne ved at forpligte sig til i) øget investering i udviklingen af partnerlandenes statistiske kapacitet, herunder ved hjælp af Paris21-initiativet⁷, og ii) til at styrke partnerlandenes overvågnings- og evalueringskapacitet med henblik på at opgøre udviklingsresultaterne. Partnerlandene og donorerne bør forpligte sig til iii) åbent at redegøre for udviklingsresultater under anvendelse af partnerlandenes vurderingsrammer, iv) at gøre universelt brug af rammer for gensidig ansvarlighed, som skræddersys til forholdene i de enkelte lande, for at overvåge fremskridt med forpligtelser og resultater og v) at fremme en resultatbaseret beslutningstagning vedrørende bistandsinvesteringer.

⁷ Paris21 er en sammenslutning af partnerlande og donorer med et sekretariat, der varetages af Organisationen for Økonomisk Samarbejde og Udvikling (OECD), se <http://www.paris21.org/>

3.4. Lande i en ustabil situation

Det anerkendes i Pariserklæringen og Accrahandlingsplanen, at bistandseffektivitetsprincipper er relevante for lande i en ustabil situation. De bør dog afstemmes efter de specifikke problemer, som lande i en ustabil situation har, og som skyldes ringe ejerskab og kapacitet og et stort behov for levering af basale tjenesteydelser. Resultaterne af overvågningen af de 10 specifikke principper for ustabile stater⁸ viser, at selv om bistandseffektivitetsprincipperne fortsat er relevante, bør måden, hvorpå de håndhæves i lande i en ustabil situation, finjusteres.

Busanslutdokumentet bør i) anerkende og støtte arbejdet i den internationale dialog om freds- og statsopbygning og G7+-landenes⁹ stigende lederskab ved at godkende Monroviakøreplanen for freds- og statsopbygning som ramme for fastlæggelse og måling af resultater i ustabile stater, ii) godkende DAC-vejledningen om statsopbygning, overgangsfinansiering og risikostyring i ustabile situationer og iii) opfordre donorerne til at tilpasse deres beslutningstagningsprocedurer, støtteprocedurer og gennemførelsesprocedurer til ustabile situationer.

4. BISTANDEFFEKTIVITETSPRINCIPPER SKAL UDVIDES TIL ANDRE UDVIKLINGSFINANSIERINGSKILDER OG AKTØRER

Oplysningerne tyder på, at forpligtelserne til bistandseffektivitet er relevante for andre aktører og finansieringskilder end dem, der er omfattet i dag. Donorer uden for DAC får stigende betydning, og de bør derfor deltage i dagsordenen for bistandseffektivitet og i Busanforummet. I de følgende afsnit om udviklingseffektivitet behandles de aktører og finansieringskilder, som kan bidrage til et effektivt udviklingssamarbejde, og som i højere grad bør tages i betragtning på Busanforummet.

4.1. De nye økonomiers og Syd-Syd-samarbejdets rolle

De nye økonomier spiller en stadig vigtigere rolle i støtten til partnerlande, herunder gennem Syd-Syd-samarbejdet. Det er vigtigt, at Busan bruges som en lejlighed til at styrke det globale udviklingssamarbejde baseret på de forskellige tilgange til og erfaringer med udvikling.

Det er relevant for alle aktører, som yder udviklingsfinansiering, at bidrage til udviklingsresultater. Busanforummet bør omfatte en udveksling mellem partnerlande, donorer og nye økonomier for at delagtiggøre andre i sine erfaringer med at opnå resultater. På dette grundlag og takket være den merværdi, som bistandseffektivitetsprincipperne kan give, kunne Busanforummet bane vej for fælles principper og differentierede forpligtelser.

Betydningen af Syd-Syd-samarbejdet og trekantssamarbejdet bør bekræftes i Busan. For at få bedre resultater gennem disse samarbejdskanaler bør Busanslutdokumentet se på komplementariteten mellem Nord-Syd-partnere og Syd-Syd-partnere på grundlag af gennemsigtighed med hensyn til udviklingsfinansieringsstrømmene. Slutdokumentet bør også

⁸ Principperne for ustabile stater henviser til de principper for godt internationalt engagement i ustabile stater, som OECD-landene tilsluttede sig i 2007.

⁹ G7+ er et uafhængigt og selvstændigt forum bestående af ustabile og konfliktramte lande og regioner, som blev oprettet i forbindelse med den første internationale dialog om freds- og statsopbygning, der blev afholdt i Dili, Timor-Leste i 2010.

styrke de regionale platforme for videndeling om gode udviklingserfaringer, kapacitetsudvikling og bistandsforvaltningspraksis.

4.2. Civilsamfundsorganisationer, lokale myndigheder og private fonde

Med udgangspunkt i Accrahandlingsplanen og resultaterne af EU's strukturerede dialog bør Busanslutdokumentet bekræfte anerkendelsen af civilsamfundsorganisationerne som selvstændige uafhængige aktører og anerkende, at de supplerer den rolle, som regeringer og den profitsøgende private sektor har. Det bør ligeledes anerkende den rolle, de lokale myndigheder spiller, når de er selvstændige og kan iværksætte specifikke interventioner til gavn for lokale udviklingsbehov.

I Busan bør civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder fra donor- og partnerlande opfordres til at fortsætte deres indsats for at øge ansvarligheden, gennemsigtigheden og integriteten i deres operationer baseret på selvregulerende mekanismer såsom civilsamfundsorganisationernes udviklingseffektivitetsprincipper fra Istanbul¹⁰.

Parisprincipperne gælder også private fonde, som spiller en stadig vigtigere rolle som donorer. Fondene bør opfordres til at tilpasse sig Istanbulprincipperne, således at de passer til deres aktiviteter og partnerskaber.

Endelig bør internationale civilsamfundsorganisationer og private fonde, når de optræder som donorer, fremme det lokale ejerskab ved at anerkende, at det lokale civilsamfund har en ledende rolle, når der skal tages initiativ til at identificere lokale udviklingsbehov.

4.3. Samarbejde med den private profitsøgende sektor

Nye private aktører giver nye perspektiver og løsninger på udviklingsproblemer. Dette stiller krav om større inddragelse af den private sektor i udviklingssamarbejdet for at styrke bistandens funktion som katalysator. Øget samarbejde bør bygge på bistandseffektivitetsprincipperne.

Ved at blande lån med støtte og gøre større brug af innovative finansielle instrumenter (risikovillig kapital, garantier og risikodeling) i samarbejde med multilaterale og bilaterale institutioner er det muligt at tiltrække ekstra udviklingsmidler fra den private sektor. I Busan bør udviklingspartnere opfordres til at udvikle og øge brugen af blandede og innovative finansielle instrumenter. Den private sektor bør endvidere opfordres til at spille en aktiv rolle i udviklingssamarbejdet gennem offentlig-private partnerskaber og i kraft sit sociale ansvar som virksomhed.

4.4. Internationale midler til klimaforandring som led i den officielle udviklingsbistand

Under København-Cancun-processen nåede man til enighed om at yde betydelige midler til bekæmpelse af klimaændringer: en såkaldt hurtig opstartsfinansiering på 30 mia. USD i årene 2010-2012 og en stigning i offentlige og private midler for at nå op på 100 mia. USD om året inden 2020.

¹⁰ http://www.cso-effectiveness.org/IMG/pdf/final_istanbul_cso_development_effectiveness_principles_footnote.pdf

Busansluddokumentet bør i) godkende anvendelsen af bistandseffektivitetsprincipperne på midler til bekæmpelse af klimaændringer og tilstræbe en tilsvarende godkendelse i København-Cancun-Durban-processen, ii) opfordre overgangsudvalget under De Forenede Nationers rammekonvention om klimaændringer til at inkludere bistandseffektivitetsprincipperne i udformningen af den grønne klimafond og iii) give tilsagn om regelmæssigt at vurdere anvendelsen af bistandseffektivitetsprincipperne ved hjælp af overvågnings-, rapporterings- og verifikationsmekanismen om klimafinansiering.

5. FREMTIDIG FORVALTNING OG OVERVÅGNING AF BISTANDEFFEKTIVITET

I øjeblikket tages der ikke tilstrækkelig hånd om de vigtigste elementer i effektiv bistandseffektivitetsforvaltning. For det første er den politiske støtte ikke blevet konkretiseret, og den har primært begrænset sig til de tre møder på højt plan. For det andet er gennemførelsen på landeplan ikke blevet tilstrækkeligt understøttet af overordnede strukturer, og Gruppen vedrørende Bistandseffektivitet (WP-EFF) under DAC er blevet et selvstændigt tungt bureaukrati. For det tredje har overvågningen af Parisforpligtelserne fundet sted, men er ikke blevet tilpasset til landeforholdene. Endelig er der ikke etableret rammer for gensidig ansvarlighed i alle partnerlande, og resultaterne er ikke blevet drøftet systematisk på globalt niveau.

I Busan bør beslutninger om forvaltning være tilstrækkeligt detaljerede til, at lange drøftelser efter mødet undgås. Generelt bør forvaltningsstrukturen dække forskellige udviklingspartnere bredt. Forvaltningen efter Busanforummet bør omfatte følgende elementer:

For det første må den politiske vilje og beslutningstagning fremmes ved at understrege forbindelserne mellem gennemførelsen af dagsordenen for bistandseffektivitet og de globale udviklingspolitiske fora. Dette kunne ske ved hjælp af regelmæssige drøftelser på højt niveau i Den Internationale Valutafond/Verdensbanken og i DAC.

For det andet bør gennemførelsen på landeniveau styrkes ved hjælp af såkaldte "landepagter", hvori partnerlande på grundlag af konsultationer med mange aktører når til enighed om lokalt tilpassede Busan-prioriteter og -mål med deres udviklingspartnere, idet der benyttes lokale mekanismer til at sikre gensidig ansvarlighed.

For det tredje bør WP-EFF strømlines og de fleste af de eksisterende undergrupper afvikles. WP-EFF bør have til opgave at fremme gennemførelsen på landeniveau (helpdesk, sammenfattende rapport og god praksis) og at forestå den globale overvågning sammen med DAC. DAC bør blive et internationalt knudepunkt for gennemsigtighed og værtsorganisationen for IATI. FN's forum for udviklingssamarbejde bør fokusere på at styrke den globale gensidige ansvarlighed.

Endelig bør global overvågning foretages i forbindelse med 2015-fristen for millenniumudviklingsmålene. Parisindikatorerne bør reduceres, således at de afspejler den fokuserede dagsorden. De indikatorer, der skal indgå, bør vedrøre ejerskab (indikator 1 og 2), tilpasning (indikator 3 og 5), forudsigelighed og gennemsigtighed (indikator 7) og ansvarlighed for resultater (indikator 12), hvilket giver et lige antal indikatorer for partnerlande og donorer. Referenceværdien for indikatorer bør bevares uændret, således at der kan foretages målinger af fremskridt på længere sigt. Overvågning på landeniveau bør baseres på gældende lokale ordninger. Generelle erfaringer bør drages på globalt niveau gennem WP-EFF og DAC.

6. KONKLUSIONER

Busanforummet vil være en oplagt lejlighed til gøre dagsordenen for bistandseffektivitet mere fokuseret og øge bistandens virkning på udviklingsresultater. Det er muligt at træffe velunderbyggede beslutninger på grundlag af de mange oplysninger, der findes om bistandsreformen. Vedvarende politisk vilje er afgørende for en effektiv gennemførelse. Kommissionen foreslår i den anledning, at EU fortsat går foran med hensyn til bistandseffektivitet ved at følge følgende mål:

1. Busanslutdokumentet bør være et omfattende dokument, som bekræfter Parisprincipperne med udgangspunkt i Pariserklæringen og Accrahandlingsplanen, og som fokuserer på udbyggede nøgleforpligtelser, der skal tjene som rettesnor for den fremtidige gennemførelse. Alle DAC-donorer, vertikale fonde og multilaterale organisationer bør fuldt ud tilslutte sig principperne og forpligtelserne.
2. De emner vedrørende bistandseffektivitet, som skal indgå i Busanslutdokumentet, bør være demokratisk ejerskab, gennemsigtighed og forudsigelighed, mindre opsplittning og spredning, tilpasning og ansvar for resultater. Forpligtelser i tilfælde af ustabile situationer bør udbygges på en fleksibel måde.
3. Gennemførelse af bistandseffektivitet bør forankres på landeniveau ved hjælp af fleksible "landepagter", der styres af partnerlande, og som bygger på eksisterende lokale ordninger. Den globale struktur for forvaltning og overvågning af bistandseffektivitet bør strømlines.
4. Der bør indhentes forskellige erfaringer med at opnå udviklingsresultater og fortolkning af bistandseffektivitetsprincipper fra nye økonomier, civilsamfundsorganisationer og lokale myndigheder, samt fra den velgørende og den profitsøgende private sektor for at arbejde hen imod et differentieret ansvar og differentierede forpligtelser.
5. Bistandseffektivitetsforpligtelser bør udvides til at omfatte andre udviklingsfinansieringskilder, navnlig midler til bekæmpelse af klimaændringer.